

kdož na provozu tom i jinak jsou osobně súčasněni. Podle této rozšířené ochrany mají býti z exekuce vyňaty nejen nezbytně nutné předměty, nýbrž i ty, jichž jest dlužníku třeba k výhodnému, t. j. vyplácejícímu se, a osobním (rodinným) jeho poměrům jako malého živnostníka odpovídajícímu dalšímu provozu jeho živnosti, čímž má býti umožněno a zajištěno její provozování v dosavadním rozsahu a s dosavadními prostředky (stroji), jakých jest dnes nezbytně potřebí i při provozování drobné živnosti, aby byla zachována schopnou soutěže, při čemž ani počet strojů, ani pomocných sil nerozhoduje (viz výnos min. sprav. z 2. června 1914 Věstník min. sprav. 1914 č. 4 a čtená rozhodnutí nejvyššího soudu na př. 5045, 7589, 7856, 8201, 9030, 9981, 10191, 10392 a j.). Nelze proto, vycházejíc z těchto úvah a jak plyne i z rozhodnutí sb. n. s. čís. 8257, při jediném dopravním autu tvořícím jediný pramen výživy dlužníkovy požadovati, by tento maloživnostník spojoval ve své osobě všechny činnosti potřebné k provozu této živnosti, zejména aby auto sám osobně řídil. Nerozhoduje ani provozuje-li svou živnost placeným šoférem neb i více šoféry, jen když při podniku jeho jest zachována povaha malé živnosti, zvláště když změnou pracovních poměrů nastalou zákonem o osmihodinové době pracovní a prováděcími předpisy třeba jest nyní k výkonům, k nimž při delší době pracovní stačil jeden šofér, nyní, zvláště při povoznictví, vyžadujícím pohotovosti, více šoférů (sb. n. s. čís. 9981). Stačí jen, je-li autodopravce nějakým způsobem činným ve svém podniku, jak jest tomu v souzeném případě, kdy dlužnice vede zápisky o provozu živnosti, přijímá platy za jízdy a pod. a obstarává daňové záležitosti živnosti té se týkající. Odvoláním se na plenární rozhodnutí sb. n. s. čís. 7621 nemůže dovolací rekurentka nic vytěžit pro své stanovisko, že dlužnice nemůže se odvolávat na ochranu zákona, ježto sama o s o b n ě živnost autodrožkářskou neprovozuje, ježto rozhodnutím tím byla řešena jen otázka nezabavitelnosti auta velkoměstského drožkáře vzhledem k značné ceně auta, a byla uvažována jen otázka, jde-li tu o podnikání kapitalistické, či nikoliv. (srov. sb. n. s. čís. 10392). Dovodil-li tedy nejvyšší soud v tomto plenárním rozhodnutí, že doprava osob automobilem může býti předmětem také kapitalistického podnikání, že osobní činnost drožkářova jest pak nahrazena placenou činností šoférů, nevyslovil tím, že každý provoz autodrožkářské živnosti neprováděný majitelem živnosti té osobně jest již tím samým provozem podnikatelským vymykajícím se z rámce maloživnosti (srov. sb. n. s. čís. 9981). Skutečné vlastnictví auta, s nímž dlužnice živnost provozuje, je pro otázku jeho nezabavitelnosti nerozhodné (sb. n. s. čís. 5207, 9137, 10.081, 12.183, 12.756); rozhoduje jen, že používala auta toho ve své živnosti v době výkonu exekuce.

Čís. 13770.

Prozatímním opatřením podle § 381 ex. ř. může býti zmocněn jeden ze dvou likvidatorů, společníků veřejné obchodní společnosti v likvidaci, oprávněných jen společně zastupovati, k samostatnému zastupování

společnosti v určitém sporu, zdráhá-li se druhý likvidátor, společník provést tento spor.

(Rozh. ze dne 20. září 1934, R I 598/34.)

K zastupování veřejné obchodní společnosti Karel Sch. v likvidaci byli povoláni kolektivně likvidátoři Eduard Sch. a Karel Sch. Eduard Sch. navrhl vydání prozatímního opatření, by k zajištění jeho nároku na odvolání Karla Sch.-a jakožto likvidátora firmy Karel Sch. soud podle čl. 134 obch. zák. zmocnil navrhovatele k samostatnému zastupování firmy zejména k samostatnému jejímu zastupování ve sporu C 577/33 a by toto opatření bylo zapsáno do obchodního rejstříku. Soud první stolice návrh zamítl. Důvody: Ohrožený opírá návrh na vydání prozatímního opatření o čl. 134 obch. zák. Prozatímní opatření se vydává v nesporném řízení za předpokladů § 381 ex. ř., jež jest podle § 389 ex. ř. doložiti a osvědčiti. Nehledíc k tomu, že v souzeném případě není těchto podmínek, nemůže býti účele, sledovaného navrhovatelem, totiž odvolání Karla Sch.-a z úřadu likvidátora, dosaženo v nesporném řízení, nýbrž jen pořadem práva. Tohoto účele nemůže býti dosaženo ani prozatímním opatřením, tím méně, an ohrožený Eduard Sch. navrhl, aby byl ustanoven sám k zastupování likvidační firmy. Rekursní soud vyhověl částečně rekursu navrhovatele a změnil napadené usnesení v ten rozum, že se k zajištění nároku ohroženého na odvolání odpůrce jakožto likvidátora firmy Karel Sch. v likvidaci zmocňuje ohrožený k samostatnému zastupování firmy, zejména k samostatnému zastupování ve sporu C 577/33 a uvedl dále: Toto prozatímní opatření se povoluje až se bude moci ohrožený domáhati nároku exekucí. Ohrožený se má vykázati do 1. dubna 1934, že uplatnil svůj nárok u soudu; jinak bude nařízené prozatímní opatření zrušeno. Toto prozatímní opatření jest zapsati do obchodního rejstříku. Povolení prozatímního opatření závisí na složení jistoty 15.000 Kč a nelze s výkonem prozatímního opatření počítí dříve, než bude podán průkaz o složení jistoty. Důvody: Při prozatímních opatřeních nezáleží na tom, zda o nároku jest rozhodovati pořadem práva, či v řízení nesporném, nýbrž musí jíti o nárok, o němž jest rozhodovati soudům (čís. 11830 sb. nejv. soudu). Jde jen o to, zda tvrzený nárok na odvolání druhého likvidátora jakož i škoda hrozící z jeho ponechání jsou osvědčeny čili nic. Podle názoru rekursního soudu jest k tomu přisvědčiti, ježto z předložených listin plyne, že se stěžovatelův odpůrce zdráhá plniti povinnosti uložené mu ustanovením čl. 137 obch. zák., zejména zdráhá se skončiti spor proti společnosti vedený již od roku 1931. Tím může vzniknouti firmě značná škoda, ježto obě strany vzhledem ke kolektivnímu zastupování mohou vystupovati jen společně. Újma, jež by mohla odpůrci vzejíti, jest kryta jistotou (§ 390 ex. ř.).

Nejvyšší soud vyhověl částečně dovolacímu rekursu a změnil napadené usnesení v ten smysl, že se k zajištění nároku ohrožené strany na odvolání odpůrce jako likvidátora firmy Karel Sch. v likvidaci, zmocňuje ohrožená strana k samostatnému zastupování této firmy ve sporu C 577/33 u okresního soudu v Č. Toto zatímní opatření se povoluje na

dobu, až ohrožená strana bude se moci domáhati svého nároku exekucí, nejdéle však do 31. prosince 1934. Povolení prozatímního opatření činí se závislým na složení jistoty 15.000 Kč. S výkonem opatření nebude započato dokud se neprokáže, že jistota byla soudně složena. Jinak návrhu ohrožené strany na povolení prozatímního opatření nevyhověl.

Důvody:

Dovolacímu rekursu nelze upřít částečné oprávnění. K opodstatnění návrhu uvedla ohrožená strana, že navrženého opatření jest třeba, aby byla odvrácena hrozící nenahraditelná škoda (§ 381 čís. 2 ex. ř.). Avšak tuto škodu odůvodnila jen tím, že se odpůrce zdráhá provést spor C 577/33. Prozatímní opatření musí proto býti omezeno na zmocnění ohrožené strany, by samostatně zastupovala firmu v tomto sporu. V tomto směru jest ohrožení ověřeno předloženou korespondencí a spisy C 577/33 a Ck II 26/33, jak již rekursní soud správně vystihl. Otázku, zda příslušné žaloby jsou opodstatněny a zažalované pohledávky po právu, nelze řešiti v tomto řízení. Netřeba řešiti v tomto řízení o povolení prozatímního opatření ani otázku, zda o nároku ohrožené strany jest rozhodnouti v řízení sporném, či nesporném, neboť se tu jen předpokládá, že rozhodnutí o nároku patří soudům, což stěžovatel sám připouští (srovnej rozh. sb. n. s. čís. 11830). Jistotu 15.000 Kč považuje nejvyšší soud za přiměřenou, to tím spíše, že prozatímní opatření bylo obmezeno tak, že mohou přicházeti v úvahu v tomto směru jen útraty sporu. V dalším rozsahu nemohlo býti prozatímní opatření povoleno, poněvadž tu nejsou předpoklady § 381 ex. ř., jak již shora bylo podotknuto.

Čís. 13771.

Společenstva podle zákona ze dne 9. dubna 1873, čís. 70 ř. zák.

Vstupem společenstva do likvidace nezaniká působnost dozorčí rady.

K vůli zjištění, zda byla zřízena likvidační bilance, netřeba provésti revisi, nýbrž stačí vyzvání likvidatorů, by předložili tuto bilanci.

Bylo-li pozvání k valné hromadě v časopise, předepsané stanovami, redakcí časopisu odepřeno, nezbyvá, než doručiti pozvání každému členu družstva, nemají-li stanovy o tom jiného ustanovení.

(Rozh. ze dne 20. září 1934, R I 679/34.)

Rejstříkový soud 1. zamítl opověď výsledku valné hromady družstva L. v likvidaci a 2. nařídil, aby Ústřední svaz čsl. družstev v Praze provedl u společenstva revisi. Proti tomuto usnesení podali rekurs dozorčí rada a likvidatoři Antonín Z. a Josef J. **Rekursní soud** 1. rekurs dozorčí rady odmítl, 2. rekursu likvidatorů do usnesení prvního soudu, pokud jím byla zamítnuta opověď výsledků valné hromady, nevyhověl a 3. rekursu likvidatorů do usnesení prvního soudu, pokud jím bylo nařízeno, by Ústřední svaz čsl. družstev v Praze provedl u společenstva revisi, vyhověl, napadené usnesení zrušil a uložil prvnímu